

[Einer-Jensen.]

Hvad angår størrelsen af hjælpen, er de to tal, der nu foreslås, 85 kr. for forsørgere og 55 kr. for ikke-forsørgere, de samme tal, som mit parti havde i sit forslag. Da disse to tal for understøttelse indgår som faste led i udbetalingen fra arbejdsløsheds-kasserne, er det naturligt, at de, som al den understøttelse, der iøvrigt udbetales gennem arbejdsløsheds-kasserne, bliver pristalsberegnet, og dette sker også ifølge forslaget. Refusionen af denne understøttelse følger reglerne for den børnehjælp, der kan ydes gennem kasserne, hvorved maksimum for refusionen er 75 pct.

Den sidste ærede taler sagde, at arbejdsløsheds-kasserne i forvejen er spændt hårdt for. Jeg skal aldeles ikke benægte dette, og med det forslag, vi stillede, var det da også hensigten, at staten skulle bære byrden. Men der er en ting, jeg beder det ærede medlem ikke glemme, og det er, at resten, de 25 pct., som kasserne skal afholde af deres almindelige indtægter, og som er en meget betydelig del, ikke mindst for den kasse, der er hårdest ramt, jo delvis dækkes ved det statstilskud, der ydes til kontingentet. Det er altså ikke således, at medlemmerne skal bære den ene fjerdedel; den ene fjerdedel bæres af kasserne, men i kassernes indtægter indgår det almindelige statstilskud, som for arbejdsmændene er betydeligt, således at den procentdel, der skal afholdes af medlemmerne, kun er ca. halvdelen af 25 pct.

Endelig er der en bestemmelse, som skulle sikre visse kasser. Der står i reglerne for udbetaling af understøttelse, at der skal være et kontingent på 3½ pct. Der er visse kasser — jeg skal bare nævne en enkelt, tobaksarbejdernes —, som opfylder alle lovens bestemmelser med hensyn til arbejdsledighed, men ikke bestemmelsen om de 3½ pct. kontingent, fordi der i loven står „årlig“. Imidlertid har tobaksarbejderne den 1. oktober forhøjet kontingentet til 3½ pct. eller derover, og det ville derfor være uretfærdigt, synes jeg, om de ikke skulle have den fulde refusion. Derfor er der stillet et ændringsforslag om, at hvis kontingentet er forhøjet til 3½ pct. eller derover inden 1. april, falder arbejdsløsheds-kassen ind under bestemmelsen om den almindelige refusion.

Det er ikke det forslag, vi havde ønsket gennemført, men det kan ikke nægtes, at der ved de forhandlinger, der har været ført, har været vilje også hos de andre partier til at søge gennemført en ordning, og under hensyn til alle foreliggende forhold skal jeg

derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Som en konsekvens deraf må jeg anbefale at stemme imod de af det kommunistiske parti stillede underændringsforslag til ændringsforslaget i betænkningen. Vore forslag er, som jeg har nævnt, resultatet af et forlig, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale at stemme for det forslag, som foreligger fra udvalget, og stemme imod de kommunistiske ændringsforslag.

Formanden: Det under nr. 2 på dagsordenen opførte lovforslag er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

Lorentzen: Trods de meget store udgifter, det offentlige har til forskellige formål, udgifter af en sådan størrelse, at de nok kan vække til eftertanke, er mit parti gået med i dette forlig, og det skal gives tilkende, at det ikke er sket med surhed, tværtimod. Et forlig er sluttet, og vi står bagved dette forlig. Vi erkender, at der er mange kasser, der kan være hårdt ramt, de såkaldte vanskeligt stillede kasser; kriteriet for, hvornår en kasse er vanskeligt stillet, findes som bekendt i arbejdsløshedslovens § 13.

Når vi har ment at kunne gå med, er det bl. a., fordi vi lægger vægt på, at forsikringsprincippet nu er indført også, for så vidt angår brændselshjælp, og fordi de kasser, hvis medlemmer selv gennem deres kontingent vil præstere noget, også har krav på, at det offentlige i påkommende tilfælde i vanskelige tider kommer dem til hjælp, dog således at hovedreglen: at understøttelsen ikke kan overstige de $\frac{4}{5}$ af en forsørgers arbejdsfortjeneste og de $\frac{2}{3}$ af en ikke-forsørgers, bliver bevaret. Det er absolut nødvendigt, ganske simpelt fordi ingen af os er så gode, at vi kan tale en 100 pct.s erstatning for ikke at arbejde.

Når jeg er kommet herop, er det forøvrigt egentlig for at spørge, om man nu ikke kan vente, at brændselshjælpen kommer ind i et roligt leje, således at man ikke får sagen præsenteret hvert år, og de medlemmer, der stemmer for et sådant forslag, får prædikatet af at være særlig gode mennesker med et særlig stort hjerte.

Jeg har desuden et lille spørgsmål til den højtærede socialminister. Det er et spørgsmål, som jeg har stillet til socialministeren, altså ikke den nuværende socialminister, for 16—17 år siden, så det vil egentlig ikke være for tidligt, hvis jeg nu får svar. Dette spørgsmål refererer sig til den historiske